

at burde skaffe Statskassen ved den i det foreliggende Lovforslags § 1 foreslaaede Forhøjelse af Afgiftssatserne. Uden at komme nærmere ind paa Enkeltheder, der formentlig ville kunne overvejes i et eventuelt Udvalg, skal jeg blot bemærke, at Forhøjelsen er fordelt med ca. 33—50 pCt. paa de forskellige Varer, dog saaledes at Indførselsafgiften af skattefrit Øl er foreslaaet bibeholdt i samme Skikkelse, som den nu har. Lagtinget har ikke ment for Tiden at kunne vise nogen anden Vej, ad hvilken der kunde sikres Statskassen den Dækning, der under Forarbejderne til Loven af 1. April 1908 forudsattes. Da der ikke haves nogen Sikkerhed for, at den foreslaaede Forhøjelse af Indførselsafgifterne vil kunne indbringe det kalkulerede Beløb — muligvis kan det komme til at indbringe mindre, muligvis mere end beregnet —, foreslaas det i Lovforslagets § 5, at Loven skal forelægges Rigsdagen til Revision i Samlingen 1916—17.

Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige Behandling.

Lewinsky: Dette Lovforslag viser, hvor vanskeligt det er for Staten at forene de to Opgaver: paa den ene Side at modvirke Brugen af spirituøse Drikke og paa den anden Side at benytte Spiritusforbruget til Skatteobjekt. Grunden til dette Lovforslags Fremkomst er nemlig, at Færingerne have drukket for lidt Spiritus. Hvis de havde nydt det Maal af Spiritus, Regeringen havde tænkt, og paa Grundlag af hvilket den havde bygget det oprindelige Forslag til Afgift af Spiritus, var det foreliggende Forslag ikke fremkommet. Nu derimod har Befolkningen paa Færøerne været mere maadeholden, end Regeringen havde tænkt sig, og der er da ingen anden Udvej end paa en Maade at straffe dem for deres Maadehold og lægge forøget Afgift paa Spiritus, og man meddeler tillige Befolkningen, at for saa vidt den skulde fortsætte paa den Vej, de nu ere inde paa, vil den ved en Revision, der skal foretages i 1916, have Udsigt til atter at faa Afgiften paa Spiritus forhøjet. Denne Maade at lovgive paa kan ikke siges at virke til Fremme af Ædrueligheden, til et mindre Forbrug af Spiritus, idet den Tanke let vil falde de gode Færinger ind, at de skulle jo betale Skatten af deres Forbrug af Spiritus, og jo mere de indskrænke deres Forbrug, des højere Afgifter lægger man paa det.

Den Maade, hvorpaa Skatten fordeles,

er lidet demokratisk. Paa Vin, som man kan antage de mere velstillede Dele af Befolkningen særlig nyde, nøjes man med en Skat af 40 Øre pr. Liter, men paa Brændevin paa 8 Grader og derunder, noget, man maa antage at selv den fattige Per Eriksen derovre kan nyde, lægger man en Skat af 45 Øre pr. Liter. Den Gruppe, jeg tilhører, kan derfor ikke tilsige vor Støtte til Gennemførelsen af et Lovforslag af den Karakter som dette. Vi forbeholde os ved den endelige Afstemning at stemme imod Lovforslaget.

la Cour: Det undrer mig, at man i Lovforslaget fastholder en Afgift af 5 Øre pr. Pot af skattefrit Øl. I et Land som Færøerne, der har meget lidt Adgang til Mælk, maa der være et stort Forbrug netop af skattefrit Øl. Naar man fastholder, at der skal betales denne Afgift, er det jo, som om man vil opfordre Færingerne til at lave Bryggerier sely, thi de have jo nemlig Lov til at lave Øl med indtil 2 $\frac{1}{4}$ Vægtprocent Alkohol. Det vil altsaa komme til at gaa ud over Bryggerierne her i Landet. Jeg kunde meget ønske, at denne Afgift, da Loven nu er til Revision, blev taget bort, og Lagtinget har jo ved at mene, at der ingen Forhøjelse skulde være i Afgiften paa skattefrit Øl, paa en Maade vist, at skattefrit Øl ville de have saa billigt som muligt. Jeg anbefaler, hvis Forslaget kommer i Udvalg, da at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse.

Fr. Petersen: Med Hensyn til det af den ærede sidste Taler fremsatte Spørgsmaal, om det ikke var rigtigt at ophæve Indførselsafgiften paa det saakaldte skattefrit Øl, for at det kunde blive mere benyttet end hidtil, skal jeg henvise til, at Brugen af skattefrit Øl netop er stegen ganske betydeligt, siden bajersk Øl paa Færøerne ikke er blevet forhandlet eller solgt i Beværtningerne. Brugen af skattefrit Øl er, som jeg sagde før, i de sidste 6—7 Aar stegen til det dobbelte, saa det staar for mig som meget tvivlsomt, om det vilde være nødvendigt at ophæve denne Afgift, som blev indført ikke ved Loven af 1908, men ved Loven af 1892.

I Anledning af Udtalelserne fra det ærede 4de Medlem for 2den Valgkreds (Lewinsky) skal jeg udtale, at det er jo en bekendt Sag, at det Parti, det ærede Medlem tilhører, er imod den indirekte Beskatning, og det maa jo indrømmes, at der er en Slags Modsetningsforhold til Stede, naar